

РЕШЕНИЕ

№ 26894

гр. София, 08.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 15.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8437** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във вр. чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).
Образувано е по жалба на „РОЗИ 2006“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], ет. 1, чрез адв. Р. срещу Ревизионен акт (РА) № СФД24-РД77-12/07.05.2024 г., издаден от Е. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (РСВ) към дирекция „Общински приходи“ (ОП), възложил ревизията и Е. Й. на длъжност „главен инспектор“ в отдел РСВ към дирекция ОП - ръководител на ревизията, органи по приходите, потвърден с Решение № СОА24-РД28-16/19.07.2024 г. на кмета на Столична община, в частта, в която са определени задължения за данък недвижими имоти (накратко ДНИ) - 9 851,42 лева и за такса битови отпадъци (ТБО) - 64 293,04 лева и съответните лихви за ревизирания период от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г.

Твърди се в жалбата, че РА е необоснован и незаконосъобразен, като издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Задълженията са установени единствено на базата на подадените декларации, без да бъде взет предвид факта, че немалка част от декларирания имот е отреден за улици и прилежащите към тях части. По аргумент от чл. 64, ал. 1 ЗМДТ, определяща като задължени лица собствениците на недвижими имоти, това нарушение е довело и до неправилно определяне на размера на задълженията за ТБО и съответно начислените лихви за забава. В тази насока намира за незаконосъобразен подхода за определяне размера на ТБО, тъй като е определен на база отчетна стойност, а не спрямо количество произведен отпадък. Сочи, че не е ясен критерият, по който е определена основата за облагане с ТБО в компонентата - поддържане чистотата на

териториите за обществено ползване. Отправя искане за преюдициално запитване до СЕС относно противоречие между чл. 23, ал. 4 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО, Наредбата) и чл. 14, т. 1 от Директива 2008/98.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Р. и адв. Д., които поддържат жалбата по изложените в нея съображения. Претендират направените по делото разноски. Постъпили са и писмени бележки по делото.

Ответникът – Кмета на Столична община, чрез юрк. Д. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК въз основа на Заповед за възлагане на ревизия (накратко ЗВР) с рег. № СФД24-РД01-21/ 28.02.2024 г., издадена от Е. К. К. - на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, определен за орган по приходите със Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. на кмета на Столична община и оправомощен с разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г., на директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП.

Обект на ревизията, са нежилищните недвижими имоти, притежавани от дружеството, като за резултата от извършената ревизия е изготвен ревизионен доклад.

Определеният ревизионен екип от органи по приходите, на които е възложено да извършат ревизията със ЗВР с рег. № СФД24-РД01-21/28.02.2024 г. е: Е. А. Й. - ръководител на ревизията и М. С. Н., и двете на длъжност „главен инспектор“ в отдел РСВ към дирекция ОП при СО.

В изпълнение на издадената ЗВР и във връзка с чл. 117, ал. 1 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад с рег. № СФД24-ТД26-2353/19.04.2024 г. съставен и подписан от определения екип ревизиращи органи по приходите, връчен на 25.04.2024 г. на пълномощник на дружеството.

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия от ревизиращите с цел изясняване и установяване на относимите факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните общински вземания, изискани са документи и писмени обяснения от задълженото лице, от районните отдели „Общински приходи“ към дирекция „Общински приходи“ при Столична община, в които се намират по местонахождение притежаваните от Задълженото лице недвижими нежилищни имоти, от дирекциите „Финанси“, „Икономика и търговската дейност“, „Столичен инспекторат“ и други структурни звена към СО. Извършените от органите по приходите процесуални действия и събраните в производството доказателства са подробно описани в РД и в РА.

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК в относимата редакция на ДВ, бр.82/2012 г., в сила от 01.01.2013 г. и уведомление за съставен РД е издаден Ревизионен акт с рег. № СФД24-РД77-12/ 07.05.2024 г., от Е. К. К. - органа възложил ревизията и Е. А. Й. - ръководител на ревизията на дружеството жалбоподател „РОЗИ 2006“ ООД.

С РА по административен ред са установените и заплатени задължения за данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци, за периодите от 2022 г. до 2023 г. вкл., в размер на 108 874,36 лева, в т.ч. за данък недвижими имоти (накратко ДНИ) - 28 034,76 лева; за лихви ДНИ - 4 006,68 лева; за такса битови отпадъци (накратко ТБО) - 66 973,04 лева; за лихви ТБО в размер на 9 859,88 лева, по отношение на ревизираните недвижими имоти, находящи се в район

„Т.“, [улица], местност „М. ливади — изток“, с площ от 21448 кв.м., съставляващ поземлин имоти с идентификатори: 68134.1006.1688; 68134.1006.1689; 68134.1006.1690; 68134.1006.1723.

За установяване на материалната компетентност на органите издали ЗВР, РД и РА са приложени: Заповед № С0А23-РД09-2483/17.11.2023 на кмета на Столична община на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК, с които са определени за органи по приходите служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в СО, които извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци, местните такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по местни приходи; Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. издадено от ръководителя на звеното за местни приходи в СО, на основание чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, с което се определят органите по приходите, които да упражняват компетентността по възлагане на ревизии и проверки.

„РОЗИ 2006“ ООД е собственик на Недвижим нежилищен имот - Земя по силата на Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 139 от 20.06.2006 г. том V, рег.13780, дело 841 от 2006г. на нотариус рег. № 302, район на действие СРС. Същият е с административен адрес [населено място], район Т., [улица] представлява Поземлен имот с площ от 21 550 кв. м., съставляващ имот с планоснимачен №811, кв.40 и 41а, по плана на [населено място], местност „М. ливади - И.“.

От гореописания имот са продадени 52 кв. м. с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 189 от 21.12.2006г., том IV, рег. № 4706, дело № 726 от 2006г., поради което, за ревизираните периоди площта на имота възлиза на 21 448 кв.м.

Ревизираните имоти са декларирани от дружеството-жалбоподател с декларации по чл. 17 (отм.) и впоследствие по чл. 14 от ЗМДТ, като с тях са предоставени данни за отчетните им стойности, които съвпадат с тези, с които са заведени в счетоводните регистри на предприятието. С Декларация почл. 17 от ЗМДТ с вх.№ 0109-722/08.08.2006 г. имотите са декларирани с отчетна стойност в размер на 7 475 935,20 лева, а с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх.№ [ЕГН]/24.03.2015 г. е предеклариран незастроен поземлен имот с площ 21448,00 кв. м.

За периодите на ревизията, от задълженото лице са подавани декларации по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община (накратко НОАМТЦУПСО) за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през съответната година. С тези декларации дружеството е заявило по 1 брой контейнер с кратност на извозване 1 път седмично.

По отношение задълженията за Данък върху недвижимите имоти /ДНИ/:

Размерът на данъка е в размер на 1,875 на хиляда, съгласно приетото от СОС Решение, относимо към периодите на ревизията от 01.01.2015г. до 31.12.2018г.

Така, с РА установеният размер за ДНИ на „РОЗИ 2006“ ООД е:

7 475 935.20 лв. x 1,875 промила = 14 017.38 лв. за всяка една от съответните ревизирани години, или общо за двете години е 28 034,76 лева.

Относно дължимата местна Такса за битови отпадъци:

На основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ от кмета на Столична община са определени границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район на територията на С.-град, както и честотата на сметосъбирането с издадените: за 2022 г. - Заповед СОА21-РД09-1426/29.10.2021 г. и за 2023 г. - Заповед № СОА22-РД09-1877/ 29.10.2022 г.

За 2022 г. - Съгласно Заповед СОА21-РД09-1426/29.10.2021 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2022 г. за район „Т.“, имотът попада в границите

на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За този имот е подавана декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО с вх.№ СФИ21-ТД26-7206/ 30.11.2021 г. с която е заявено ползването на един съд 1100 л. при честота на извозване един път седмично.

С решение 809 от 16.12.2021 г. на Столичен общински съвет е определен размера на ТБО за 2022 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 23 ал. 3 и ал. 4 от НОАМТЦУПСО, според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честота на сметоизвозване, като е предвидено заплащането на следните услуги:

- по ал. 3 -размер на такса битови отпадъци на един съд за една година за всеки район на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично, в Зависимост от вида и обема на съда, съгласно Приложение № Б, като цената на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци която е в размер на 1 340,00 лв. за един съд тип „бобър" при честота на извозване 1 път седмично;
- по ал. 4 - 4,30%о върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Така е определено задължение за ТБО за периода 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г. = $1340,00 + (7\ 475\ 935,20\ \text{лв.} \times 4,30\ \%) = 33\ 486,52\ \text{лв.}$, в т.ч. за услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ: - цена на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, съгласно Приложение № Б — 1340,00 лв.; - за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване — 32146,52 лв.

За 2023 г. - Съгласно Заповед № СОА22-РД09-1877/ 29.10.2022 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2023 г. за район „Т.", имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За този имот е подавана декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО с вх.№ СФИ22-ТД26-6706/ 28.11.2022 г. с която е заявено ползването на един съд 1100 л. при честота на извозване един път седмично.

Съгласно Решение № 929 от 15.12.2022 г. на СОС, във връзка с чл. 18, ал. 3 от НОАМТЦУПСО: „Когато до края на предходната година Столичния общински съвет не е определил размера на таксата за битови отпадъци за текущата година, таксата се събира на база действащия размер към 31 декември на предходната година". Остава определеният размер на ТБО за 2022 г.

Определено е задължение за ТБО за периода 01.01.2023 г. - 31.12.2023 г. = $1340,00 + (7\ 475\ 935,20\ \text{лв.} \times 4,30\ \%) = 33\ 486,52\ \text{лв.}$, в т.ч. за услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ: - цена на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, съгласно Приложение № Б - 1340,00 лв.; - за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 32 146,52 лв.

В РД и РА размерът на ТБО е определена за всяка услуга и по години в промили общо и поотделно.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил. В мотивите са обсъдени възраженията на жалбоподателя, като същите са приети за неоснователни. Прието е, че оспорения акт е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма и съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Изтъкнато е, че оспорения РА е обоснован в необходимата и достатъчна степен, както от фактическа, така и от правна страна.

По делото е приета без оспорване административната преписка по издаването на оспорения акт, както и представените от жалбоподателя писмени доказателства. Според писмо с рег. № СФД24-ВК08-164-[1]/28.03.2024 г. от дирекция „Столичен инспекторат“ при Столична община, имотът е обслужван от съответната фирма-оператор, за съответния период. Събрани са Договори за обществени поръчка или концесии, Ежедневни и Месечни обобщени констативни протоколи,

Актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи, Фактури и други платежни документи. Ангажирани са и документи за извършените и разплатени разходи от бюджета на Столична община за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, както и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, Договори и месечни Актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения чрез депониране, сепариране, транспортиране и т.н., Фактури и други платежни документи. Ангажирани са и документи за извършените и разплатени разходи от бюджета на общината от дирекция „Финанси“ при Столична община за ревизираните години, за услугата по обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, които са посочени в горепосочения протокол за присъединяване.

Преди да пристъпи към разглеждане на спора по същество в очертаните граници, настоящият състав следва и да се произнесе по направеното искане за отправяне на преюдициално запитване. Жалбоподателят е формулирал следния въпрос:

"Съвместима ли е с чл. 14, т. 1 от Директива 2008/98 относно отпадъците и за замяна на определени директиви и с Решение на СЕС по дело C-254/08 относно принципа "замърсителят плаща", национална правна уредба, която се съдържа в чл. 23, ал. 4 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени и на услуги, предоставяни от Столична община, и която осигурява запазването на система с фискален характер за покриване на разходите за услугата по обезвреждане на отпадъците и отлага въвеждането на тарифна система, при която разходите за услугата да се поемат от тези, които произвеждат и предават отпадъците, от гледна точка на следните правни норми:

- Определяне на основи за плащане на ТБО, различни за граждани (по специална данъчна оценка) и за имоти на предприятия (по отчетна стойност);

- Определяне на ТБО за обезвреждане на отпадъци за имоти на предприятия, представляващи незастроена земя, които имат не "произвеждат" отпадъци, включително и не ползват "услугата сметоизвозване";

- Определяне на фискален принцип (по отчетна стойност) на ТБО за поддържане на чистотата в населените места, извън извозване и обезвреждане на битови отпадъци, произвеждани от гражданите и предприятията"

По аргумент от чл. 628 във вр. с чл. 633 от ГПК, приложими на основание § 2 от ДР на ДОПК, в случаите, при които български съд установи, че тълкуването на общностна норма или валидността на акт на органите на ЕС са от значение за правилното решаване на повдигнатия пред него спор, той следва да отправи запитване до Съда на Европейския съюз, чието решение ще е задължително за всички национални съдилища и учреждения. Нормата на чл. 267 от Договора за функционирането на ЕС, както и практиката на СЕС, свързват преценката за необходимостта от преюдициално запитване с прякото значение на тълкуването на общностното право при постановяване на решението по конкретен правен спор. СЕС многократно е подчертавал, че най-висшата съдебна инстанция в държава - членка не е длъжна да отправи преюдициално запитване, когато въпросът е ирелевантен или е идентичен с предишно запитване по подобно дело, както и че общностният съд не е компетентен да се произнася по фактите, а със своите решения предоставя единствено критерии за тълкуване на европейското право, като изяснява и уточнява значението на конкретни негови разпоредби, с цел да осигури еднообразното му прилагане. /С 238/81, С-188/91, С-438/92 и С-55/94/. Съгласно чл. 288 от ДФЕС директивите са актове, които обвързват своите адресати - съответните държави - членки, но тази тяхна специфика не изключва

възможността засегнатите лица, в защита на свои права, да се позовават на директния ефект на съдържащи се в тях правни норми. Тази възможност обаче е предпоставена от установяването на неизпълнение на задължението на държавите - членки за пълно и точно транспониране на съответната директива, чиито общностноправни разпоредби също подлежат на тълкуване от СЕС при спазване на принципите за ясната правна норма и съблюдаване на наличието на отговори по преюдициални запитвания по идентични въпроси.

В конкретния случай искането за преюдициално запитване е във връзка с чл. 14, т. 1 от Директива 2008/98 относно отпадъците и за замяна на определени директиви, чието значение вече е многократно разяснявано от Съда на ЕС. Така например, съгласно т. 47 от решението на СЕС от 18 декември 2014 г. по дела C-551/13, SETAR, според което при липсата на правна уредба на Съюза, налагаща на държавите членки конкретен метод относно финансирането на разходите по системата за управление на отпадъци, по избор на съответната държава членка това финансиране може да бъде осигурено както чрез такси, така и чрез налози или по какъвто и да е друг начин, и национална правна уредба, предвиждаща за целите на финансирането на управлението на такава система, например такса, изчислена въз основа на оценката на обема на генерираните отпадъци, а не върху действително произведеното и предадено за събиране количество, не може да се счита за противоречаща на Директива 2008/98/ЕО. Изрично е прието и в Решение на СЕС от 30 Март 2016 г. по дело C-335/16, че "Член 14 и член 15, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви трябва да се тълкуват в смисъл, че при действащото право на Съюза тези разпоредби допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, в която с оглед на финансирането на услуга по управление и обезвреждане на битови отпадъци се предвижда заплащане на цена, изчислена въз основа на предполагаемия натрупан обем на отпадъците от ползвателите на услугата, а не въз основа на действително генерираното и оставено за събиране от тях количество на отпадъците, и заплащане от ползвателите в качеството им на притежатели на отпадъците на допълнителна такса, предназначена за финансиране на необходимите капиталови инвестиции за третирането на отпадъците, включително рециклирането им. Запитващата юрисдикция същевременно трябва да провери въз основа на изложените пред нея фактически и правни обстоятелства дали това не води до начисляване на някои "притежатели" на явно несъразмерни разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които те могат да генерират. За тази цел националната юрисдикция по-специално може да вземе предвид критерии, свързани с вида на заеманите от ползвателите недвижими имоти, площта и предназначението на тези имоти, възможността на "притежателите" да генерират отпадъци, обема на предоставените на ползвателите контейнери и честотата на събиране, доколкото тези показатели могат да се отразят пряко на размера на разходите за управление на отпадъците".

Следва да се отбележи също, че Решение на СЕС по дело C-254/08, за което жалбоподателя поддържа противоречие с националната правна уредба, изрично сочи, че действащото общностно право допуска национална правна уредба, която предвижда такса за целите на финансирането на услуга по управление и обезвреждане на битовите отпадъци, която се изчислява въз основа на предполагаемия обем на отпадъците, създавани от ползвателите на услугата, а не въз основа на количеството на отпадъците,

които те действително са произвели и предоставили за събиране, като националната юрисдикция следва да провери въз основа на представените й конкретни данни от фактическа и правна страна дали оспорената пред нея такса за обезвреждането на вътрешните твърди битови отпадъци не води до положение, при което на определена категория притежатели се разпределят явно несъразмерни разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които те могат да произведат". Според т. 46, "Що се отнася до финансирането на разходите за управление и обезвреждане на битовите отпадъци, доколкото това е услуга, колективно предоставяна на група "притежатели", по силата на член 15, буква а) от Директива 2006/12 държавите-членки са длъжни да гарантират, че по принцип всички ползватели на тази услуга в качеството им на "притежатели" по смисъла на член 1 от същата директива понасят колективно общия размер на разходите за обезвреждането на посочените отпадъци." Прието е, че при положение, че "определянето на точния обем битови отпадъци, които се предават за събиране от всеки "притежател", често е трудно, а и скъпо", е допустимо "използването на критерии, които се основават на производствения капацитет на "притежателя", изчислен в зависимост от площта на ползваните от него недвижими имоти, както и от предназначението им, от една страна, и/или на естеството на произведените отпадъци, от друга, може да позволи да се изчислят разходите за обезвреждането на тези отпадъци и да се разпределят между отделните "притежатели", доколкото тези два параметъра могат да се отразят пряко на размера на посочените разходи" /т. 49 и т. 50/. Уточнено е още във връзка с възражение в главното производство за евентуална неравнопоставеност между физическите лица и "предприятията", че "принципът "замърсителят плаща" не е пречка държавите-членки - в зависимост от категориите ползватели, определени съгласно съответния им капацитет за произвеждане на битови отпадъци, да променят участието на всяка една от тези категории в общите разходи, необходими за финансирането на системата за управление и обезвреждане на битовите отпадъци."

Цитираните решения на СЕС ясно сочат, че тълкуване на визираните общностни норми не е необходимо и не е от значение за правилното решаване на настоящото дело. Поради това искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС се явява неоснователно и следва да се отхвърли.

По съществото на спора:

Актът е оспорен по административен ред, с което е изпълнена отрицателната процесуална предпоставка по чл. 107, ал. 4, вр. чл. 156, ал. 2 ДОПК. Потвърждаващото решение на горестоящия административен орган е връчено на пълномощник на задълженото лице на 31.07.2024 г., а жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 14.08.2024 г. /видно от пощенското клеймо/, т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл. 107, ал. 4 ДОПК, поради което жалбата е процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни орган съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК вр. чл. 4, ал. 1 и ал. 3 ЗМДТ, в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените

правила. Съобразно чл. 4, ал. 4 от ЗМДТ със Заповед № СОА23-РД09- 2483/17.11.2023 г. на кмета на СО са определени за органи по приходите служители, заемащи съответни длъжности в дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, сред които са и длъжностите, заемани от издателите на РА. Спазени са и изискванията по отношение на формата на РА и административнопроизводствените правила.

Предвид на изложеното, съдът намира, че оспореният по делото РА е издаден от компетентен орган, в предвидената писмена форма и с изискващото се съдържание, спазени са процесуалните правила за събиране на доказателства и за защита на правата на ревизираното лице, като на жалбоподателя са връчени всички актове, издадени в хода на ревизията от органите по приходите, същият е могъл да представи доказателства и да защити правата си.

Относно съответствието на РА с материалния закон съдът съобрази следното:

Според чл. 10 от ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон (ал. 1). Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост (ал. 2).

Относно дължимия ДНИ:

Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, като според чл. 13 от ЗМДТ „данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не“.

Съгласно действащата редакция на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. Поради което, за основа за облагане с ДНИ, в конкретния случай правилно ревизиращите са приели отчетната стойност на процесния имот, която е по-високата и е в размер на 7 475 935.20 лв. (таблица на стр. 8 от РА, срт. 45 от делото). Във връзка с възражението, че са налице промени в устройствения план на квартала, в резултат на което част от площта по действащия ПУП и ОУП попада в улична регулация и друга публична инфраструктура е налице произнасяне на Върховния административен съд с Решение №77214/14.05.2019 г. по адм.д. № 12217/2017 г. между същите страни във връзка със обжалване на Ревизионен акт, с който за същия имот са установени ДНИ и ТБО за предходен времеви период, както и Решение № 11955/05.12.2023 г. по адм.д. № 4497/2023 г., отново между същите страни във връзка със обжалване на Ревизионен акт, с който за същия имот са установени ДНИ и ТБО за предходен времеви период.

Подробните устройствени планове по ЗУТ, освен този по чл. 16, ал. 1 от закона, нямат отчуждително действие. В зависимост от предвижданията им, то настъпва или по реда на ЗУТ или по реда на Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост - чрез отчуждаване за изграждането на обекти на публичната собственост. Само при плана по чл. 16, ал. 1 ЗУТ отчуждаването настъпва автоматично с влизането му в сила - чл. 16, ал. 5, изр. 1 от закона - за територии с неурегулирани поземлени

имоти, както и за територии с неприложена първа регулация по предходен устройствен план. Съгласно чл. 15, ал. 1 ЗУТ, с ПУП по чл. 16 или по чл. 17 се урегулират само поземлени имоти, които не са били урегулирани с предишен ПУП, а урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи. Тези случаи са изчерпателно изброени в чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ.

Видно от заповед № РД-09-50-491/25.04.2007 г., материалноправното основание за изменението не е чл. 16 ЗУТ, а чл. 134, ал. 2, т. 8 ЗУТ, като по делото няма данни да е проведена отчуждителната процедура. Установено е, че отчетната стойност е по-висока от данъчната оценка на имота, поради което ревизиращият орган я е съобразил за основа при изчисляване на задълженията за ДНИ и ТБО. Съдът намира, че при наличните данни, с оспорения РА ДНИ е правилно и законосъобразно установен, тъй като отчуждителната процедура, съгласно предвижданията в променения устройствен план на квартала не е проведена, а жалбоподателят е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 11, ал. 1 вр. с чл. 13 ЗМДТ, в качеството си на собственик, независимо дали ползва имота или не.

Относно дължимата ТБО:

ТБО е съвкупност от три различни услуги, с изменението на чл. 62 (изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г.), т. 1 от ЗМДТ, това са услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране, третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. Трите услуги имат различно предназначение и задължението за заплащане на такса за тяхното ползване възниква при различни предпоставки.

За да възникне задължение за събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране, е необходимо да са изпълнени кумулативно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; услугата да е посочена като предоставяна от общината в Заповедта на кмета по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ; имотът на правния субект да попада в границите на районите, в които общината е декларирала, че ще предоставя услугата; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически да е предоставяна на правния субект.

Предпоставките, при наличието, на които възниква задължението за такса за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване са правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически да е предоставяна от общината.

Предпоставките за дължимост на таксата за третиране на битови отпадъци, са: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане или да третира битовите отпадъци в съоръжения инсталации. Това следва от изричната разпоредба на чл. 63, ал. 1 от ЗМДТ, съгласно която таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организирила събиране и извозване на битови отпадъци. Дължимостта на тази такса, за разлика от другите две услуги, не е обвързана с доказване на фактическото предоставяне на услугата. Приема се, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на

битови отпадъци, като член 71, т. 3 от ЗМДТ изрично сочи, че не се събира такса за депо, а впоследствие с изм. от 01.01.2020 г. на чл. 71 (изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г.), т. 1 от ЗМДТ, изрично се посочва, че не се събира такса за дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината.

По отношение на установените публични задължения за ТБО на жалбоподателя, за периода на ревизията, съдът намира, че размерът на задълженията е определен съгласно приетите решения на Столичен общински съвет за приемане и одобряване на размера на такса битови отпадъци за жилищни и нежилищни имоти на предприятия и граждани за ревизираните години. Съгласно приложените по делото заповеди на кмета на Столична община, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, за релевантните за ревизията периоди, процесиите имоти попадат в границите на района, в който се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. В ревизионната преписка са приложени всички относими доказателства по казуса, събрани и анализирани от ревизиращия екип по време на извършената ревизия, с оглед установяването на фактите и обстоятелствата свързани с реалното предоставяне на регламентираните в чл. 62 от ЗМДТ услуги от дейностите по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране, третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината, като са извършени насрещни проверки.

С Искане за извършване на насрещна проверка от Столичен инспекторат при Столична община е поискана и събрана информация и документи, за начина по който е организирано и осъществено обслужването на имотите обект на ревизията за ревизираните периоди. За целта са събрани и анализирани сключените от Столична община договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, действащи за ревизирания данъчен период, както и съставените и двустранно подписани между страните ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи, които по надлежния ред са документирани и приобщени с протокол за присъединяване № СФД23-ТД26-2337/19.04.2024 г.

С последния са присъединени и събраните от ревизиращите документи, касаещи реалното предоставяне на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения по чл. 62 от ЗМДТ, каквито са подписаните от страна на Столична община договори, въз основа, на които са изготвени месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения, чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране и т.н., след което са извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения обслужващи нуждите на населението; издадените фактури и други платежни документи.

Ангажирани са и документи за извършените и разплатени разходи от бюджета на Столична община за дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места чрез

предоставени писма, картони, справки и др. от дирекция „Финанси“ при СО описани в горния протокол за присъединяване. Съдът споделя становището на решаващия орган, че с оглед предметния обхват на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008 г. относно отпадъците и дефиницията, дадена в чл. 3, т. 9 от нея, следва да се приеме, че принципът „замърсителят плаща“, закрепен в чл. 14, е приложим само по отношение на първите два компонента от таксата за битови отпадъци, събирана по ЗМДТ, а именно - за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения. Според Директивата управление на отпадъци включва събирането, превозването, оползотворяването и обезвреждането на отпадъци, включително надзорът върху тези дейности и следексплоатационните дейности по депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер. Поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не е включено в дефиницията на чл. 3, т. 9 от Директива 2008/98/ЕО, а е свързано с гарантирането на устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на гражданите в населените места и не е елемент от управлението на отпадъците. Ето защо, с прилагането на регламентираното в ЗМДТ и НОАМТЦУПСО изключение от принципа "замърсителят плаща" по отношение на този компонент на ТБО не са нарушени изискванията на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008 г. относно отпадъците, нито това противоречи на даденото задължително тълкуване в Решение на СЕС от 16.07.2009 г. по преюдициално запитване по дело C-254/08, на което се позовава жалбоподателят.

За ревизираните периоди от 2022 г. до 2023 г. вкл., не е влязла в сила нормата на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ, където се казва, че размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците. Влизането ѝ в сила е отложено от 01 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г.

За пълнота, следва да се отбележи, че услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретен недвижим нежил имот, собственост на физически и юридически лица, нито и с генерирането или не на битов отпадък, а така също и с ползването или не на тези две предоставени услуги, което е неотносимо при определянето на задълженията за публичното общинско вземане от местна такса за битови отпадъци, тъй като отговорността за носеното на тези задължения е обща за всички собственици на недвижими имоти, притежавани на територията на Столична община. Следователно, принципът е таксата да се простира и при неползването ѝ от конкретния имот, като е достатъчно да е доказано реалното предоставяне и затова законодателят е обособил извършването на всяка една от дейностите като самостоятелен вид услуга за предоставяна от общината, за която да се дължи такса.

С оглед изложеното, РА в оспорената част и потвърждаващото го решение в същата част са правилни и законосъобразни и съответно жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли.

При този изход на делото и изричната претенция за присъждане на разноски от ответника на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да се присъдят направените във

връзка с делото разноси. От процесуалния представител на ответника своевременно е поискано присъждане на разноси. Съдът намира, че претендираното възнаграждение от 5793 лева съответства на фактическата и правна сложност на делото, както и вземайки предвид материалния интерес и съобразявайки Наредбата № 1/09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, представените писмени становища и подробни писмени бележки от процесуалния представител на ответника. Водим от горните мотиви и на основание чл.160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „РОЗИ 2006“ ЕООД за отпращане на преюдициално запитване до СЕС.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РОЗИ 2006“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт (РА) № СФД24-РД77-12/07.05.2024 г., издаден от Е. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (РСВ) към дирекция „Общински приходи“ (ОП), възложил ревизията и Е. Й. на длъжност „главен инспектор“ в отдел РСВ към дирекция ОП - ръководител на ревизията, органи по приходите, потвърден с Решение № СОА24-РД28-16/19.07.2024 г. на кмета на Столична община, в частта, в която са определени задължения за данък недвижими имоти (накратко ДНИ) - 9 851,42 лева и за такса битови отпадъци (ТБО) - 64 293,04 лева и съответните лихви за ревизирания период от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г.

ОСЪЖДА „РОЗИ 2006“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], ет. 1, да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 5793 /пет хиляди седемстотин деведесет и три/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: